A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2016. szeptember 30.[1]

„Verseny — Erőfölénnyel való visszaélés — Az EUMSZ 102. cikk megsértését megállapító határozat — A belföldi forgalommal kapcsolatos kikötői szolgáltatásokért járó díjak legmagasabb mértékeinek a spliti kikötői hatóság általi megállapítása — Panasz elutasítása — Az ügy valamely tagállami versenyhatóság általi elbírálása — Az Unió érdekének hiánya”

A T-70/15. sz. ügyben,

a **Trajektna luka Split d.d**. (székhelye: Split [Horvátország], képviselik: M. Bauer, H.-J. Freund és S. Hankiewicz ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: C. Giolito, C. Urraca Caviedes és I. Zaloguin, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az EUMSZ 102. cikknek a spliti kikötői hatóság által állítólag elkövetett megsértéseivel, illetve az EUMSZ 102. cikknek és az EUMSZ 106. cikknek a Horvát Köztársaság vagy a spliti kikötői hatóság általi megsértéseivel kapcsolatban a felperes által előterjesztett panaszt elutasító, 2014. november 28-i C(2014) 9236 final bizottsági határozat (AT.40199 – „spliti kikötő”-ügy) megsemmisítése iránti, az EUMSZ 263. cikk alapján előterjesztett keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács),

tagjai, a tanácskozás során: M. van der Woude elnök, I. Ulloa Rubio (előadó) és A. Marcoulli bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

1 — Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet[2]

A jogvita előzményei *[omissis]*

Az eljárás és a felek kérelmei *[omissis]*

A jogkérdésről

A Törvényszék hatásköréről [omissis]

Az ügy érdeméről [omissis]

Az annak valószínűségére alapított első indokról, hogy alátámasztható a jogsértés fennállása *[omissis]*

26 Másodszor, amennyiben a felperes azt állítja, hogy a Bizottság annak érdekében, hogy elvethesse az Unió érdekének fennállását, nem hivatkozhat arra, hogy a nemzeti versenyhatóság már foglalkozott az üggyel, másfelől ugyanakkor elismerve, hogy az 1/2003 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése a jelen ügyben nem volt alkalmazható, emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés – mint az említett rendelet valamennyi rendelkezése – azokra a helyzetekre vonatkozik, amelyekben az EUMSZ 101. cikk és az EUMSZ 102. cikk végrehajtásáról van szó (2015. január 21-i easyJet Airline kontra Bizottság ítélet, T-355/13, EU:T:2015:36, 43. pont).

27 Következésképpen a Bizottság az 1/2003 rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján csak akkor utasíthatja el a panaszt, ha ez utóbbi az uniós versenyjogi szabályokra tekintettel lefolytatott vizsgálat tárgyát képezte (2015. január 21-i easyJet Airline kontra Bizottság ítélet, T-355/13, EU:T:2015:36, 44. pont).

28 Ugyanakkor a jelen ügyben, míg a felek egyetértenek abban, hogy a nemzeti versenyhatóság csak a horvát nemzeti jogszabályokat vette alapul, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (14) és (15) preambulumbekezdésében a Bizottság arra szorítkozott, hogy megerősítse a felperes által a 2014. augusztus 19-i levelében előadott azon érvet, amely szerint az 1/2003 rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók, mivel a nemzeti versenyhatóság a határozatában csak a nemzeti jogszabályok alapján foglalt állást.

29 A Bizottság tehát helyesen állapította meg a megtámadott határozat (15) és (18) preambulumbekezdésében, hogy az 1/2003 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése a jelen ügyben nem volt alkalmazható. *[omissis]*

33 Harmadszor, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint a nemzeti versenyhatóság nem alkalmazta az uniós jogot, és nem folytatta le a helyzet érdemi értékelését, egyfelől – mint ez a fenti 30. pontban megállapítást nyert – a felperes nem vitatja, hogy azok a nemzeti jogszabályi rendelkezések, amelyekre a panaszát ő maga alapította, megegyeznek az EUMSZ 101. cikkel és az EUMSZ 102. cikkel. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a nemzeti versenyhatóság ugyanilyen következtetésekre jutott volna, ha az elemzését e cikkek alapján folytatta volna le.

2 — A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

34 Másfelől, a jogsértés állítólagos sértettjeinek minősülő gazdasági szereplők a Bizottságot nem tekinthetik olyan fellebbviteli szervnek, amely megsemmisítheti valamely nemzeti hatóság azon határozatait, amelyek nem adtak helyt a panaszuknak. A tagállami versenyhatóságok határozatainak felülvizsgálata ugyanis kizárólag a nemzeti bíróságok hatáskörébe tartozik, amelyek az uniós versenyszabályok alkalmazása terén lényeges szerepet töltenek be (lásd ebben az értelemben: 2015. január 21-i easyJet Airline kontra Bizottság ítélet, T-355/13, EU:T:2015:36, 20. pont).

[omissis]

Az arra az állításra vonatkozó második indokról, amely szerint úgy tűnik, hogy a nemzeti bíróságok és hatóságok kedvezőbb helyzetben vannak a felmerült kérdések elbírálásához *[omissis]*

52 Harmadrészt, a felperes azt állítja, hogy mivel a horvát bíróságok ilyen ügy elbírálásával kapcsolatos képességét illetően a Bizottságnak még nincs semmilyen tapasztalata, lévén a Horvát Köztársaság az Unió viszonylag új tagállama, a Bizottság köteles lett volna alaposabban megvizsgálni az ügyet, amennyiben még egyetlen nemzeti bíróság sem alkalmazta az uniós versenyjogot.

53 Hangsúlyozni kell, hogy a Horvát Köztársaság csak azt követően csatlakozhatott az Unióhoz, hogy megfelelt azoknak a politikai és gazdasági kritériumoknak, valamint teljesítette a tagjelölt államokra háruló azon kötelezettségeket, amelyeket az 1993. június 21-i és 22-i koppenhágai (Dánia) Európai Tanács meghatározott. E kritériumok megkövetelik a tagjelölt államtól többek között azt, hogy képes legyen vállalni a csatlakozásból eredő kötelezettségeket, különösen pedig képes legyen hatékonyan végrehajtani az uniós joganyagot képező szabályokat, normákat és politikákat.

54 Ezért elvi alapon nem lehet kétségbe vonni a horvát bíróságok azon képességét, hogy az uniós jogot alkalmazzák.

55 Márpedig a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjeszt elő semmilyen konkrét bizonyítékot, amely alátámaszthatná, hogy a horvát bíróságok képtelenek lennének mérlegelni a szóban forgó helyzetet. *[omissis]*

A belső piac működésére gyakorolt hatásra vonatkozó harmadik indokról *[omissis]*

Arról, hogy a Bizottsághoz ugyanerre az ügyre vonatkozó egyéb panaszokat is benyújtottak *[omissis]*

A költségekről *[omissis]*

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Trajektna luka Split d.d.-t kötelezi a költségek viselésére.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. szeptember 30-i nyilvános ülésen.

Aláírások